

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

એ. વી. થોમસ એન્ડ કંપની લિમિટેડ

વી.

કૃષિ આવકવેરાના નાયબ કમિશનરે

(એસ. કે. દાસ, જે. એલ. કપૂર, એ. કે. સરકાર, એમ. હિદાયતુલ્લા અને રઘુબર
દયાળ, જે. જે.)

વેચાણવેરો-મદ્રાસમાં હરાજી દ્વારા ત્રાવણકોર-સેલમાં સંગ્રહિત
ચીજવસ્તુઓ નમૂનાઓ દ્વારા-ત્રાવણકોરમાં ડિલિવરી-મદ્રાસમાં કે
ત્રાવણકોરમાં વપરાશ-શું ત્રાવણકોર-ભારતના બંધારણમાં કરપાત્ર વેચાણ,
કલમ ૨૮૬ (૧).

ચાનું વેચાણ હરાજી દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું જે મદ્રાસ રાજ્યના
ફોર્ટ કોચીનમાં હાથ ધરવામાં આવ્યું હતું. ફોર્ટ કોચીનમાં કિંમત ચૂકવવામાં આવી
હતી અને દ્રાવનકોર કોચીન રાજ્યના વિલિંગડન ટાપુ પર માલ માટે ત્યાં
ડિલિવરી ઓર્ડર પણ આપવામાં આવ્યા હતા. વિલિંગડન ટાપુઓમાંથી માલ
અન્ય રાજ્યોમાં અને વિદેશોમાં વપરાશ માટે મોકલવામાં આવતો હતો.
ત્રાવણકોર કોચીન રાજ્યએ વેચાણ વેરો માટે આ વ્યવહારો પર કર લાદવાની
માંગ કરી હતી.

એવું માનવામાં આવે છે કે જ્યારે ફોર્ટ કોચીનમાં હથોડો પડવાથી
કરાર સ્વીકારવામાં આવ્યો ત્યારે માલસામાનની મિલકત પસાર થઈ ગઈ હતી.
કલમ ૨૮૬ (૧) હેઠળ તે "રાજ્યની અંદર મિલકતનો કબજો" હતો જેનો હેતુ તે
નક્કી કરવાના હેતુથી નક્કી કરવાનો હતો કે વેચાણ રાજ્યની "અંદર" હતું કે
"બહાર". "સમજૂતી" ની કામગીરીને આધિન તે રાજ્ય કે જેમાં મિલકત પસાર

થાય છે તે એકમાત્ર રાજ્ય હશે જેની પાસે વેચાણ પર કર વસૂલવાની સત્તા હશે. પરંતુ આ સમજૂતી વર્તમાન કેસમાં લાગુ પડતી ન હતી કારણ કે કોઈ ચોક્કસ રાજ્યમાં વપરાશ માટેના વેચાણના સીધા પરિણામ તરીકે કોઈ ડિલિવરી નહોતી થઈ.

ઈન્ડિયન કોપર કોર્પોરેશન લિમિટેડ વિ.ત્યારબાદ બિહાર રાજ્ય,
[૧૯૬૧] ૨ એસ. સી. આર. ૨૭૬ આવ્યું.

દિવાની અપીલીય અધિકારક્ષેત્ર:૧૯૬૧ની સિવિલ અપીલ નંબર
૬૨૮.

૧૯૫૭ ના કરવેરા સુધારણા કેસ નંબર ૨૨ માં કેરળ હાઈકોર્ટના
૨૪ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૦ ના ચુકાદા અને આદેશ સામે અપીલ.

અપીલકર્તા વતી જી. બી. પાઈ, જે. બી. દાદાચંજી, ઓ. સી.
માથુર અને રવિંદર નારાયણ.

પ્રતિવાદી વતી કેરળ રાજ્યના મહાધિવક્તા વી. પી. ગોપાલન
નામ્બિયાર અને સરદાર બહાદુર હાજર રહ્યા હતા.

ઈન્ટરવેનર્સ માટે એ. વી. વિશ્વનાથ શાસ્ત્રી, એસ. એન. એન્ડલી,
કુમેશ્વર નાથ અને પી. એલ. વોહરા.

૧૯૬૨. ૩૦ નવેમ્બર. કોર્ટનો ચુકાદો કપૂર, જે. જ્ઞારા આપવામાં
આવ્યો હતો.

કેરળ હાઈકોર્ટના પ્રમાણપત્ર દ્વારા કરવામાં આવેલી આ અપીલ ત્રાવણકોર-કોચીન જનરલ સેલ્સ ટેક્સ એક્ટ હેઠળ ચાના વેચાણની કરપાત્રતા પર પ્રશ્ન ઉઠાવે છે, જેને હવે પછી આ કાયદો અને તે હેઠળ બનાવવામાં આવેલા નિયમો તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. આકારણીનો સમયગાળો ૧૯૫૨-૫૩ છે અને ટર્નઓવર રૂ. ૩,૭૭,૬૪૪ ની રકમનો હતો-જેના પર રૂ. ૫૯૦૦/૧૧- વસૂલવામાં આવ્યો હતો.અમારી સમક્ષ અપીલ કરનાર કરદાતા કંપની છે અને પ્રતિવાદી કૃષિ આવકવેરો અને વેચાણવેરાના નાયબ કમિશનર છે.

આઉચરલોન્સી વેલી એસ્ટેટ્સ (૧૯૩૮) લિમિટેડ વતી શ્રી એ. વી. વિશ્વનાથ શાસ્ત્રીએ આ આધાર પર હસ્તક્ષેપ માટે અરજી કરી છે કે તે કંપનીના કિસ્સામાં પણ કેરળ રાજ્યએ સમાન તથ્યો પર ચોક્કસ વ્યવહારો પર વેચાણવેરો લાદ્યો છે, કે કેરળની ઉચ્ચ અદાલતે વર્તમાન કેસમાં અપીલ હેઠળના ચુકાદાના આધારે વ્યવહારોની કરપાત્રતાને સમર્થન આપ્યું છે, અને દરમિયાનગીરી કરનારએ તે ચુકાદા સામે અપીલ કરવા માટે વિશેષ રજા મેળવી છે અને દસ્તાવેજો છાપવામાં આવી રહ્યા છે. આ સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને અમે તે કંપનીને વર્તમાન અપીલમાં દખલ કરવાની મંજૂરી આપી છે.

આ આકારણી ૩૦ માર્ચ, ૧૯૫૫ના રોજ કાયદાના નિયમ ૩૩ (૧) હેઠળ આ આધાર પર કરવામાં આવી હતી કે ચાનું વેચાણ આકારણીમાંથી બચી ગયું હતું. તે આદેશ સામેની અપીલ અસફળ રહી હતી અને ત્યારબાદ વધુ અપીલ સેલ્સ ટેક્સ અપીલેટ ટ્રિબ્યુનલમાં કરવામાં આવી હતી, જેણે ૧૨

ઓગસ્ટ, ૧૯૫૭ના તેના આદેશ દ્વારા એવું માન્યું હતું કે રાજ્યની બહારના વેચાણ પર બંધારણની કલમ ૨૮૬ (૧) (એ) હેઠળનો પ્રતિબંધ 'સંપૂર્ણ લોટ' ના વેચાણના સંદર્ભમાં લાગુ થાય છે અને તેથી કેસ સેલ્સ ટેક્સ ઓફિસરને મોકલી દેવામાં આવ્યો હતો. તે આદેશની વિરુદ્ધમાં ઉચ્ચ અદાલતમાં એક પુનરાવર્તન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે કલમ ૨૮૬ (૧) (એ) લાગુ કરવા અંગે અપીલ ટ્રિબ્યુનલનો નિર્ણય ખોટો છે અને તેથી વેચાણ અધિનિયમ હેઠળ વેચાણવેરાને આધિન છે. તે ચુકાદા અને આદેશની વિરુદ્ધ છે કે કરદાતા કંપની હાઈકોર્ટના પ્રમાણપત્ર પર આ અદાલતમાં આવી છે.

ટૂંકમાં કહીએ તો, ચાના વેચાણની પ્રકૃતિ અને પ્રક્રિયા આ હતી; કે ચાનો સંગ્રહ વિલિંગડન ટાપુ પર ગો-ડાઉન્સમાં કરવામાં આવતો હતો જે ત્રાવણકોર કોચીન રાજ્યમાં હતો, તે ચાના નમૂના વગેરેને ફોર્ટ કોચીનમાં લઈ જવામાં આવતા હતા જે સંબંધિત સમયે મદ્રાસ રાજ્યમાં હતું. ત્યાં નમૂનાઓ દ્વારા ચા જાહેર હરાજી દ્વારા જથ્થાબંધ વેચવામાં આવી હતી, કેટલીક સંપૂર્ણ રીતે અને અન્ય ભાગોમાં ખરીદવામાં આવી હતી અને વિચારણા પછી ફોર્ટ કોચીન ખાતે નાણાં ચૂકવવામાં આવ્યા પછી ખરીદદારોને વિલિંગડન ટાપુ પરના ગોડાઉન કીપર્સને સંબોધતા ડિલિવરી ઓર્ડર આપવામાં આવ્યા હતા અને ચાની વાસ્તવિક ડિલિવરી ત્યાં કરવામાં આવી હતી. આ ચા પછી ત્રાવણકોર કોચીનના વિલિંગડન ટાપુ પરથી ભારતના અન્ય ભાગોમાં વપરાશ માટે મોકલવામાં આવી હતી અથવા ભારતની બહાર નિકાસ કરવામાં આવી હતી.

ઉપરોક્ત રીતે ચાના વેચાણની કરપાત્રતા તેના પર નિર્ભર કરશે કે શું વેચાણ વિલિંગડન ટાપુ પર એટલે કે ત્રાવણકોર કોચીન રાજ્યના પ્રદેશમાં થયું હોવાનું માની શકાય છે કે નહીં. આ કાયદા હેઠળ વેચાણ વેરો લાદવા માટે જવાબદાર છે અથવા તેમને સુવિધા માટે "બહારનું વેચાણ" કહેવામાં આવે છે અને તેથી ત્રાવણકોર-કોચીન રાજ્યમાં વેચાણ કરને આધીન નથી. કરદાતા કંપની વતી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે આ વેચાણ ફોર્ટ કોચીન ખાતે કરવામાં આવ્યું હતું જે ત્રાવણકોર કોચીનના પ્રદેશની બહાર હતું અને તેથી બંધારણની કલમ ૨૮૬ (૧) (એ) દ્વારા લાદવામાં આવેલા પ્રતિબંધને કારણે તે કરવેરાને પાત્ર નથી. સંબંધિત સમયે સમજૂતી સાથેનું તે વળાંક નીચે મુજબ હતું:

"કલમ ૨૮૬ (૧)-રાજ્યનો કોઈ કાયદો માલના વેચાણ અથવા ખરીદી પર કર લાદશે નહીં અથવા લાદવાની સત્તા આપશે નહીં, જ્યાં આવા વેચાણ અથવા ખરીદી થાય છે:-

((એ) રાજ્યની બહાર; અથવા

(બી).....

સમજૂતી:-પેટા-કલમ (એ) ના હેતુ માટે જે રાજ્યમાં વપરાશના હેતુ માટે આવા વેચાણ અથવા ખરીદીના સીધા પરિણામ રૂપે માલની ખરેખર ડિલિવરી કરવામાં આવી હોય તેવા રાજ્યમાં વેચાણ અથવા ખરીદી થઈ હોવાનું માનવામાં આવશે, જે વસ્તુના વેચાણને લગતા સામાન્ય કાયદા હેઠળ માલની મિલકત, આવા વેચાણ અથવા ખરીદીને કારણે અન્ય રાજ્યમાં પસાર થઈ છે તે હકીકતને ધ્યાનમાં લીધા વગર.

હરાજીના વેચાણમાં માલના વેચાણ અધિનિયમ હેઠળ માલનું શીર્ષક પસાર થાય છે અને હથિયારો પડતા જ વેચાણ પૂર્ણ થાય છે.એસ ૬૪ નો સંબંધિત ભાગ. હરાજી દ્વારા વેચાણ સાથે સંકળાયેલા માલના વેચાણ અધિનિયમની કલમ નીચે મુજબ છે:

"હરાજી દ્વારા વેચાણના કિસ્સામાં.

(૧) જ્યાં માલ લોટમાં વેચાણ માટે મૂકવામાં આવે છે, ત્યાં દરેક લોટ પ્રથમ દૃષ્ટિએ વેચાણના અલગ કરારનો વિષય માનવામાં આવે છે.

(૨) વેચાણ ત્યારે પૂર્ણ થાય છે જ્યારે હરાજી કરનાર
હથિયારોના પતન દ્વારા અથવા કસ્ટમરી રીતે તેની
પૂર્ણતાની જાહેરાત કરે છે; અને જ્યાં સુધી આવી
જાહેરાત કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી કોઈપણ બોલી
લગાવનાર તેની બોલી પાછી ખેંચી શકે છે.

માલના વેચાણ અધિનિયમની કલમ ૨ (૧૪) માં ચોક્કસ માલનો અર્થ થાય છે
કરાર કરવામાં આવે તે સમયે ઓળખાયેલ અને સંમત થયેલ માલ. તેથી હથિયારો
પડી ગયા પછી પ્રસ્તાવ સ્વીકારવામાં આવે છે અને જો માલ ચોક્કસ માલ હોય
તો શીર્ષક ખરીદનારને આપવામાં આવે છે.

વર્તમાન કિસ્સામાં હથિયારો પડતાં જ માલમાં ખરીદનારને શીર્ષક
આપવામાં આવ્યું કારણ કે માલ ચોક્કસ માલ હતો એટલે કે માલ કે જેની સંપૂર્ણ
હરાજી કરવામાં આવી હતી અને આ કાર્યક્રમ ફોર્ટ કોચીન ખાતે યોજાયો હતો જે
મદ્રાસ રાજ્યમાં હતો. પરંતુ અપ્રમાણિત માલના કિસ્સામાં જ્યાં સુધી માલની
ખાતરી ન થાય ત્યાં સુધી માલમાં માલિકી ખરીદનારને આપવામાં આવતી નથી.
આ જ કારણ હતું કે સેલ્સ ટેક્સ એપેલેટ ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા સંપૂર્ણ જથ્થામાં વેચાતી
વસ્તુઓ અને ભાગોમાં વેચાતી વસ્તુઓ વચ્ચે તફાવત દર્શાવવામાં આવ્યો હતો.
પહેલાના સંદર્ભમાં એવું માનવામાં આવતું હતું કે હથિયારો પડ્યા પછી તરત જ

શીર્ષક પસાર થઈ ગયું હતું, પરંતુ પછીના સંદર્ભમાં નહીં અને તેથી "સંપૂર્ણ લોટ" નું વેચાણ ત્રાવણકોર કોચીન રાજ્યની બહાર અને તે રાજ્યની અંદર લોટના ભાગોનું વેચાણ થયું હોવાનું માનવામાં આવતું હતું. પરિણામે આ કેસ કરવેરાની રકમ નક્કી કરવા માટે વેચાણવેરાના અધિકારીને મોકલી દેવામાં આવ્યો હતો.

ઉચ્ચ અદાલતે પુનરાવર્તનમાં જણાવ્યું હતું કે કલમ ૨૮૬ (૧) (એ) માં "રાજ્યની બહાર" શબ્દોનો અર્થ માલના વેચાણ અધિનિયમ અનુસાર માલિકીનું હસ્તાંતરણ નથી, પરંતુ તે લેક્સ સાઈટસ હતું જે વ્યવહારની કર-ક્ષમતા નક્કી કરે છે અને સાચી સ્થિતિ એ છે કે માલની માલિકી તે સ્થળના કાયદા અનુસાર સ્થાનાંતરિત કરવામાં આવે છે જ્યાં માલ સ્થિત છે. તેથી વર્તમાન કેસમાં વેચાણ ત્રાવણકોર કોચીન રાજ્યમાં હતું અને કલમ ૨૮૬ (૧) (એ) ના સ્પષ્ટીકરણમાં કંઈ નથી જે તેનાથી વિપરીત જોગવાઈ કરે છે.

તે મળી આવ્યું છે અને તે વિવાદિત નથી કે વર્તમાન કેસમાં માલનું શીર્ષક ફોર્ટ કોચીન ખાતે પસાર થયું હતું. ખરીદીના નાણાં ત્યાં ચૂકવવામાં આવ્યા હતા અને ખરીદદાર હરાજી કરનાર પાસેથી મેળવેલી વિતરણ નોંધોમાંથી વિલિંગડન ટાપુ પરના ગોડાઉન કીપર્સને માલ પહોંચાડવાનો નિર્દેશ આપતો હતો અને વિલિંગડન ટાપુ પર જ માલની વાસ્તવિક ભૌતિક ડિલિવરી કરવામાં આવી હતી. આ સંજોગોમાં પ્રશ્ન એ છે કે શું વેચાણ "બહારનું" હતું કે "અંદરનું વેચાણ" કારણ કે વિવિધ ચુકાદાઓમાં અભિવ્યક્તિઓનો ઉપયોગ રાજ્યની અંદર અથવા તેના વિના થતા વેચાણને સૂચવવા માટે કરવામાં આવ્યો છે. ઉપર

દર્શાવેલ કલમ ૨૮૬ (૧) (એ) નું સ્પષ્ટીકરણ સમજાવે છે કે રાજ્યની બહાર વેચાણ શું છે. તે સમજૂતી અનુસાર એક કાલ્પનિક કથા બે રાજ્યો વચ્ચે રચાય છે, એક જ્યાં તે રાજ્યમાં વપરાશ માટે માલ પહોંચાડવામાં આવે છે અને બીજું જ્યાં માલમાં શીર્ષક પસાર થાય છે અને પહેલાને કરપાત્ર ઘટનાના સ્થળ તરીકે ગણવામાં આવે છે, જેમાં પછીનું બાકાત રાખવામાં આવે છે. તેથી જ્યાં સમજૂતી લાગુ થાય છે ત્યાં સ્થળ વિશેની મુશ્કેલીનું સમાધાન થાય છે પરંતુ વર્તમાન જેવા કિસ્સામાં મુશ્કેલી હજુ પણ રહે છે કારણ કે સમજૂતી એ અર્થમાં કામ કરતી નથી કે સમાન કરપાત્ર ઘટના પર કર લાદવાનો દાવો કરનારા હરીફ રાજ્યો તે રાજ્યમાં વપરાશ માટે વિતરણની સ્થિતિ નથી અને જ્યાં માલમાં શીર્ષક પસાર થાય છે. કંઈક અંશે સમાન સંજોગોમાં આ અદાલત ઇન્ડિયન કોપર કોર્પોરેશન લિમિટેડ વિ. બિહાર રાજ્ય [(૧) [૧૯૬૧] ૨ એસ. સી. આર. ૨૭૬, ૨૮૬] એ બહુમતી નિર્ણય દ્વારા એવું માન્યું હતું કે કલમ ૨૮૬ (૧) ના પ્રારંભિક શબ્દો કે જે વેચાણ અથવા ખરીદી થવાની વાત કરે છે અને સ્પષ્ટીકરણમાં બિન-અવરોધક કલમ કે જે માલના વેચાણને લગતા સામાન્ય કાયદાનો ઉલ્લેખ કરે છે, તે સૂચવે છે કે તે "રાજ્યની અંદરની મિલકતનો પસાર" હતો જેનો હેતુ નક્કી કરવાના હેતુથી, તે નક્કી કરવાનો હતો કે પ્રશ્નમાંનું વેચાણ રાજ્યની "અંદર" હતું કે "બહાર" અને તેથી તે "રાજ્યની" કામગીરીને આધિન હતું. સમજૂતી, "તે રાજ્ય કે જેમાં મિલકત પસાર થાય છે તે એકમાત્ર રાજ્ય હશે જે વેચાણ પર કર વસૂલવાની સત્તા ધરાવશે. પાન ૨૮૬ પર એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું: :

"તેથી જે નિષ્કર્ષ પર પહોંચવામાં આવ્યું છે તે એ છે કે જ્યાં માલની મિલકત વેચાણના સીધા પરિણામ તરીકે રાજ્યની અંદર પસાર થાય છે, ત્યાં વેચાણ વ્યવહાર કલમ ૨૮૬ (૧) (એ) ના હેતુ માટે રાજ્યની બહાર નથી, સિવાય કે સ્પષ્ટીકરણ કાર્યરત હોય.

ઇન્ડિયન કોપર કોર્પોરેશન લિમિટેડમાં બહુમતીનો નિર્ણય વિ.બિહાર રાજ્ય [(૧) [૧૯૬૧] ૨ એસ. સી. આર. ૨૭૬] અપીલકર્તાની તરફેણમાં મુદ્દાને સમાપ્ત કરે છે. આ કેસની હકીકતો પર સેલ્સ ટેક્સ એપેલેટ ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા જાણવા મળ્યું હતું કે ચાના સંપૂર્ણ વેચાણના સંદર્ભમાં ફોર્ટ કોચીન ખાતે મિલકત પસાર થઈ હતી અને આ અભિપ્રાયને આ અદાલતમાં પડકારવામાં આવ્યો નથી. તેથી, ઇન્ડિયન કોપર કોર્પોરેશન લિમિટેડમાં બહુમતીના નિર્ણય પર વિ.બિહાર રાજ્ય [(૧) [૧૯૬૧] ૨ એસ. સી. આર. ૨૭૬] એકમાત્ર રાજ્ય કે જેની પાસે આવા વેચાણ પર કર વસૂલવાની સત્તા હશે તેમદ્રાસ રાજ્ય હશે અને જ્યાં સુધી ત્રાવણકોર કોચીનની વાત છે, તે વેચાણ બાહ્ય વેચાણ હશે.

વર્તમાન કિસ્સામાં તેથી આ વેચાણ "બહારનું વેચાણ" હતું અને તેને ત્રાવણકોર કોચીન માટે "અંદરનું વેચાણ" ન કહી શકાય કારણ કે શીર્ષક મદ્રાસ રાજ્યમાં આવેલા ફોર્ટ કોચીન ખાતે પસાર થયું હતું. તે ઉપરાંત નાણાં ત્યાં હતા અને ચૂકવણી કરવામાં આવી હતી અને ડિલિવરી ઓર્ડર પણ ત્યાં પ્રાપ્ત થયો હતો, તેમ છતાં માલની વાસ્તવિક ભૌતિક ડિલિવરી ટ્રાનવાન્કોર કોચીન રાજ્યના વિલિંગડન ટાપુ પર કરવામાં આવી હતી. કલમ ૨૮૬ (૧) (એ) ના સ્પષ્ટીકરણ દ્વારા બનાવવામાં આવેલી કલ્પના લાગુ પડતી નથી કારણ કે કોઈ ચોક્કસ રાજ્યમાં વપરાશના હેતુ માટે વેચાણના સીધા પરિણામ તરીકે કોઈ ડિલિવરી કરવામાં આવી ન હતી.

ત્યારબાદ વિલિંગડન ટાપુ પરથી ભારતમાંથી બહાર નિકાસ કરવામાં આવતી ચીજવસ્તુઓનો પ્રશ્ન રહે છે. તે ચીજવસ્તુઓના કિસ્સામાં પણ એવું ન કહી શકાય કે ત્રાવણકોર કોચીન રાજ્યની અંદર વેચાણ થયું હતું કારણ કે તે જ વિચારણાઓ તે વેચાણને લાગુ પડશે કારણ કે પહેલેથી જ ચર્ચા કરાયેલ વેચાણ એટલે કે ફોર્ટ કોચીન ખાતે જે માલનું શીર્ષક આપવામાં આવ્યું હતું તે વિલિંગડન ટાપુ પર પહોંચાડવામાં આવ્યું હતું અને ત્રાવણકોર કોચીન સિવાય ભારતના અન્ય ભાગોમાં વપરાશ માટે પહોંચાડવામાં આવ્યું હતું.

અમારા મતે ઉચ્ચ ન્યાયાલય ભૂલમાં હતું અને તેથી અપીલને મંજૂરી આપવી જોઈએ અને કેરળ ઉચ્ચ ન્યાયાલયના ચુકાદા અને આદેશને રદ કરવો જોઈએ. અપીલકર્તાનો ખર્ચ આ અદાલતમાં અને ઉચ્ચ અદાલતમાં થશે.

અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી છે.

**This judgment has been translated using AI Tool –
SUVAS.**

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

